El naixement d'una etapa guanyadora

Julen i Javi Salamero

La història del Girona va començar a canviar el 15 de juny del 2008, aviat farà nou anys, quan tombant el Ceuta es va pujar a Segona A. Julen Salamero, que va néixer aquell mateix dia, anhela veure avui el seu equip a Primera Divisió.

I comentari més repetit entre els aficionats del Girona més veterans és que veure l'equip a Primera, fins fa ben poc, era poc menys que un somni utòpic. En 87 anys d'història que complirà el club el juliol vinent, per Sant Jaume, mai ha estat a la màxima categoria del futbol espanyol. I d'etapes com l'actual, acumulant nou temporades seguides a Segona, tampoc se n'havien vist mai més enllà dels precedents de fa més de mig segle. La realitat que ha percebut Julen Salamero del club és, en canvi, ben diferent. Aquest jugador del benjamí Preferent complirà 9 anys el proper 15 de juny. Va néixer, per tant, el mateix dia (2008) que va començar a canviar la història del Girona, poques hores abans que Migue i el seu gol contra el Ceuta certifiquessin el retorn a la categoria de plata, al futbol professional. Tot el que ha viscut, per tant, pertany a una etapa guanyadora, moderna, en color. I està preparat per viure amb emoció el partit d'aquesta tarda a l'espera que, aquest cop sí, s'arribi a Primera.

És del Girona des del primer dia. Com no ho havia de ser, naixent el 15 de juny de 2008. A casa seva, a Fornells, al balcó, oneja una bandera amb els colors blanc-i-vermells i l'escut. No sol perdre's els partits de Montilivi i avui, si tot va com ha d'anar, sap que hi haurà barra lliure per allargar una mica la nit i celebrar l'èxit com es mereix amb la família i els amics. Julen, Julen Miguel, per ser exactes, en reconeixament a Migue, l'autor del gol de l'ascens, cursa tercer de Primària al Saint George School i aquesta temporada, amb 46 gols, ha sigut el tercer màxim realitzador del seu equip. «Jo crec que sí, que pujarem. Ens espera un partit difícil, però segur que ho aconseguirem», reflexiona aquest jove futbolista que idolatra Longo i Sandaza, potser per corporativisme, i Richy, «perquè quan era més petit un dia ens va venir a veure al campus i ens va tractar molt bé». Avui el Girona pot ser de Primera. Ell, a la Play, ja el té posat com a equip de la Lliga de Campions.

Julen és fill de Javi Salamero, exdirector esportiu i exentrenador del Girona, ara al Llagostera. Aquell 15 de juny de 2008 va ser un dia mogut per a la família. Prou tensió que hi havia per, l'aleshores partit més important de la història, encara n'hi va haver més, a casa, quan la seva dona es va posar de part. Javi recorda que «teníem programada una cesària per l'endemà, però la cosa es va precipitar i aviat al matí ja vam haver d'anar a la clínica Girona. Salamero era, en aquells moments, el director esportiu d'un equip que havia sigut campió del grup III de Segona B amb Raül Agné d'entrenador i que, havent eliminat el Barakaldo a la primera ronda del play-off, s'ho jugava tot contra el Ceuta, a Montilivi, duent un 0-0 de l'anada. «El partit em sembla que era a les sis i jo vaig pressionar una mica el ginecòleg per veure si es podia accelerar tot una mica, perquè aquell era el partit que podia canviar les nostres vides, com després es va demostrar. Per sort tot va anar ràpid: en Julen va néixer al migdia i a la tarda vaig estar al partit, el vam guanyar i vam pujar», recorda l'exdirector esportiu, que abans ja havia sigut pare d'una nena. «Va ser un dia molt maco», afegeix Javi Salamero. La festa de l'ascens la va allargar

poca estona «perquè tot i que el nen va estar un parell de dies a la incubadora, jo volia estar donant suport a la mare».

Venint d'on ve, no sembla estrany que el futbol hagi atret Julen des de ben petit. El pare assegura que mai l'ha pressionat perquè comenci a donar puntades de peu a la pilota. Ho va fer tot sol. Es va iniciar al Fornells, va jugar a futbol sala i ara practica futbol 7 amb el benjamí Preferent del Girona. Ell assegura que vol ser futbolista. «M'agrada molt», afirma. Que guanyi el Llagostera també li agrada «però això ho veu més com la feina del pare», diu Javi, que aquest vespre té previst endur-se el nen a l'estadi per viure una jornada que tothom té marcada a l'agenda.

Aquell va ser l'últim ascens protagonitzat fins ara pel Girona. Els anys 2013, 2015 i 2016 l'equip s'hi va quedar a prop d'aconseguir la fita de pujar a Primera, però no ho va aconseguir. Avui n'hi ha prou amb un empat. No es pot escapar. Javi Salamero ha sigut testimoni directe dels dos últims ascensos: aquell del 2008 a Segona com a director esportiu i el d'una temporada abans a Segona B, fent tàndem d'entrenador amb Ricardo Rodríguez. En aquella ocasió van eliminar l'Alcalá que dirigia Paco Jémez. Abans s'havien desfet del Mutilvera navarrès. El següent somni de Julen, si s'acaba produint l'ascens a la màxima categoria del futbol espanyol, seria poder escoltar a Montilivi l'himne de la Lliga de Campions. Això que avui sembla una quimera, ves a saber si no es pot convertir en realitat d'aquí poc temps. Per a ell, no hi ha impossibles al Girona: mentre els veterans es pessiguen per saber que això és real, el seu equip mai ha baixat de Segona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/04/naixement-duna-etapa-guanyadora/849945.html?utm_source=rss